

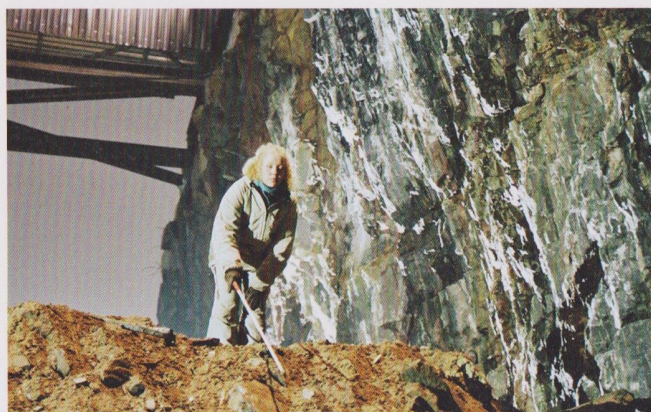

Anu Pennanen

s. 1975 | Asuu ja työskentelee Berliinissä

◁◁ *Staande! Debout!*, 2013. Elokuva. 38' 14".

Sõprus – Дружба (Friendship), 2006. Elokvainstallaatio.

Monumentti näkymättömälle, 2003. Videoinstallaatio.

Katseen raunio, 2010. Arkitehtooninen videoinstallaatio.

ANU PENNASSEN TAITEESSA IHMINEN ON VAHVASSA mentaalisessa siteessä rakennettuun elinympäristöönsä. On kuin oleminen syntyisi siitä ruumiillisuudesta ja liikkumisesta, joka on vuorovaikutuksessa, ei niinkään luontoon tai toisiin ihmisiin, vaan kulttuurin, historian ja politiikan muodostamiin tiloihin. Kulttuurinen todellisuus jyllää, murskaa ja tuottaa yhä uudelleen olosuhteita, joihin yksilön on sopeuduttava omien unelmiensa, muistojensa ja tunnetilojensa kanssa.

Liikkuvan kuvan ja valokuvan mediaalisuus, niiden ominaisuus vangita ja välittää todellisuus, on alusta saakka ollut Anu Pennasen valitsema väline. Todentuntuisen kuvan käyttö oli hänelle kiinnostavaa, koska se antoi mahdollisuuden ottaa representaatio työkaluksi. Taiteesta tuli tapa katsoa, miten todennäköinen muuttuu fiktioksi ja päin vastoin, miten kuva muokkaa ymmärrystämme todellisuudesta.

Pennasen taiteellisen työn pohja rakentui vankan teknisen, teoreettisen ja ilmaisullisen koulutuksen avulla, mutta toimintatavat kypsyivät monimediaalisen kollektiivisen työskentelyn kautta. Vuonna 1999 katastrofi ryhmä projisoi tulevan vuosituhaten utopistisen toiveet Nykyaiteen museo Kiasman seinälle keskellä Helsinkiä. Nämä *Nykyhetken tulevaisuudet* antoivat myös suunnan projektissa videokuvaajana toimineen Pennasen taiteelle.

Kollektiivisuuteen perustuva työskentely ja arkeologiseen menetelmään pohjautuva tutkimuksellinen perehtyneisyys toimivat metodina Pennasen tähänastisen tuotannon pääteoksen, yli kahdeksan vuotta kestäneen trilogian, tuottamisessa. Teemaksi kehkeytyi nykyajan urbaanien ympäristöjen ydin, kauppakeskus. Ensimmäinen osa oli Pennasen maisteriopintojen lopputyö, jossa hän yhdessä näkönsä menettäneen näyttelijän Johanna Röholmin kanssa tutki sokeuden suhdetta muuttuvaan kaupunkiin. *Monumentti näkymättömälle* loi uudenlaisen tulkinnan yksilön eksistenssille vieraantuneessa ympäristössä ja näytti uusia asuinalueita ja kauppakeskuksia epätodellisuuden valossa.

Trilogian toinen osa *Sõprus – Дружба (Friendship)* tutkii kulttuurisia muutoksia eri puolella Tallinnan kaupunkia neljän venäjänkielisen ja viiden vironkielisen nuoren kautta ja avustuksella. Nykyhistorian murrokset ja niiden vahvat vaikutukset toimivat nuoremmalle sukupolvelle tasanteena oman elämän uudelleenarviointiin ja uusien merkitysten neuvotteluihin, samalla kun menneisyys tuntuu yhä epätodellisemmalta. Moniosaiseen teokseen kuuluvassa videossa asia tulee selväksi: "Et huomaakaan miten ennen oli toisin".

Kolmannessa osassa Pennanen on laajentanut spektriään, ja näyttämönä hänen sosiaaliselle katseelleen on Pariisin keskustassa sijaitseva Les Halles. 1100-luvulta alkaen markkinapaikkana toiminut alue on vuosisatojen mittaan muuttunut postmodernin kaupunkisuunnittelun kohteeksi, jossa kaupankäynti yhdistyy julkisen liikenteen risteyspaikkaan ja muuttuu ihmisvirtojen myötä koko kaupungin sykkiväksi sydämeäksi. Pennanen punoo viisiosaisessa videoinstallaatiossaan yhteen Aubervillen lähiön, nuorten maahanmuuttajien pyrkimykset toimia omilla ehdoillaan ja tilassa hajotetun katseen moninaisen muodon. Vuonna 2010 valmistunut *Katseen raunio* on teos, jossa jokainen katsoja kokoo itselleen oman tarinan ja ymmärryksen urbaanista maailmanmenosta.

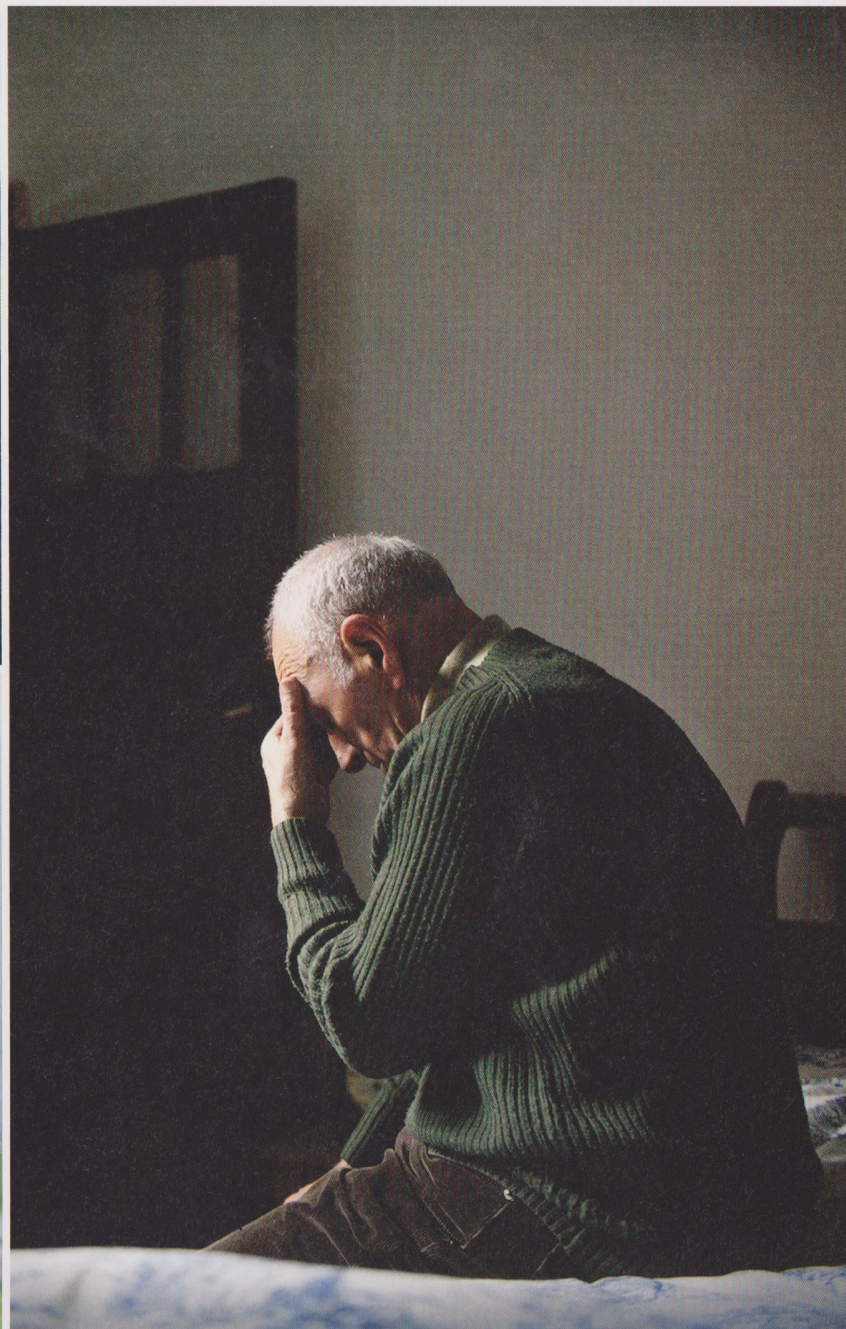
Anu Pennasen teokset käsittelevät ja prosessoivat monumentaalisia tilallisuuksia, joiden raunioituminen on vääjäämätöntä ja jatkuvaa. Ihmisen kokemus omasta paikastaan tässä jatkuvassa muutoksessa on loputon poliittisen, esteettisen ja sosiaalisen katseen kiinnostuksen kohde. Pennasen pitkäjänteisen ja lähelle tulevan työskentelyprosessin tärkein ominaisuus perustuu luottavaisuuteen, siihen että hän taiteilijana pyrkii ajan kanssa osaksi niitä kokemusmaailmoja, joita kuvaa. Kollektiivisen prosessin vastuunkantajana hän luottaa dialogiin ja luotsaa sosiaalista ajattelua taiteellisen ilmaisun muotoon.

Pennasen viimeisimmät teokset ovat syntyneet yhteistyössä hänen ranskalaisen aviomiehensä Stéphane Querrecin kanssa. Helmikuussa 2013 Glasgow'n elokuvajuhlilla ensi-iltansa saanut 40 minuuttia pitkä *Staande! Debout!*

Staande! Debout!, 2013. Elokuva. 38' 14".

jatkaa temaattisesti Pennasen taiteellisia strategioita. Sen aiheena on tilanne, jossa ihminen kokee jääneensä kehityksen junasta ja löytää itsensä enää kiertämästä tyhjää kehää. Tositilanteeseen perustuva kertomus sijoittuu belgialaiseen Vilvoorden kaupunkiin, jossa vuonna 1997 suljetun Renault'n autotehtaan työntekijät jätettiin taistelemaan huolimatta oman onnensa nojaan. Poeettisesti kerrottu lineaarinen tarina pohjautuu keskusteluihin yhdeksän entisen tehdastyöläisen kanssa.

Vuodesta 2007 asti Berliinissä asunut Pennanen on seuraavaksi kohdistamassa katseensa aikaisemmin lentokenttänä toimineen Tempelhofin tilanteeseen, jossa yhdistyvät urbaanin kehittämisen kiihtyvät spekulatiot ja yllättävän vaietun historian mystiikka. Kovan paineen alla olevan julkisen tilan näkyvät ja näkymättömät kerrokset paljastavat ideologioiden myllerryksen ja niiden laajat vaikutukset nykyihmisen mielentiloihin läpi vuosikymmenien. Taiteilija osallistuu kaiken tämän kuvalliseen tulkintaan.

WWW.ANUPENNANEN.COM

Katseen raunio, 2010. Arkitehtoninen videoinstallaatio.

